

I väntans tider

I dessa vita tider – väntans tider - börjar det bli akut golfspelandeabstinens.

När alla korsord inom synhåll har blivit lösta. Alla pussel lagda. Alla patienser som jag kan har gått ut och eftermiddagslurarna blir fler och längre. För att inte tala om magomfånget som oundvikligen blir större och större i brist på tillräcklig motion. Vad göra? Hur skall man överleva? Resa söderöver är väl en lösning naturligtvis, men om inte heller detta är möjligt, hur överlever man då?

Just nu är det ju varannandagsväder dessutom. Dag 1 så smälter det så sakteliga för att öka smältfarten lite under dag 2 – och för att snöa under natten till dag 3 och så börjar vi om . . . För att retas aldrig så lite tittar dessutom tre snödroppar fram i söderläget vid stenmuren, för att natten därpå bli fullständigt översnöade igen.

Hur överlever man?

Skaffa dig en annan hobby, en vinterhobby, säger den förnumstige. Vadå vinterhobby? Bridge är ingenting för mig och boule med SPF är knappast magomfångsförminskande och de flesta andra motionsformer är heller inte aktuella av vissa skäl. Vad göra?

Det uppenbara är ju att gå ut och gå. Men det är ju så djävla tråkigt! 5 km hit och 5 km dit, 5 km till vänster och 5 km rakt fram. Man har ju, trots inlärningssvårigheter, snart lärt sig variationerna.

Ut och cykla då gubbusling! ?????? Det vita på marken då? Vill du att jag alldeles skall halka ihjäl mig? Alla bor faktiskt inte inne i stan där man har sandade cykelbanor och allra helst cyklar på trottoarer, mot trafik och far fram som om man ägde världen (hur faen törs dom?)

Hört talas om dubbdäck för cyklar? Nja jag är tveksam – halkrisken verkar överhängande i alla fall. Jag är nog lite feg också – och så fryser jag så förfärligt om händerna.

Ja så vitt (ha ha) jag kan se handlar det om att lära sig att stå ut - men det blir ju allt svårare att lära sig saker i och med ökande ålder sägs det. Vilket jag kan bekräfta för övrigt, det stämmer tyvärr! Ännu en återvändsgränd alltså. Men jag lär mig nog trots detta i alla fall, sakta, sakta, bara jag hinner bli fullärd innan det är för sent. Man är ju inte purfärsk, som sagt.

Men det finns ju faktiskt något lite som är positivt mitt i allt hängande med huvud och axlar ändå. Det blir ljusare dag för dag – och därmed större chans för solen att göra sitt jobb! Heja solen, jobba lite övertid nu, du har haft kompedigt länge nog!

Jag är nog både feg och lat om sanningen nödvändigtvis skall fram – kvar är bara alternativet att stå ut.

GOLFARE! FÖRENEN EDER! STÅ UT!

Lille gubben